

Illúzió

BEX kiállításának megnyitójának szövegének virtuális kiegészítése

A világ illúzió. A művész és a filozófus dolga hogy világot teremtsen, de az ember élhetőségének egyik feltétele, hogy ne vegye túl komolyan, hiszen a világ csak illúzió.

Bex azt kérte, hogy legyen különleges ez a megnyitó. Mivel számomra mind ő, mind a képei különlegesek, természetesen vettem, hogy megpróbálkozzak a kihívással.

Aránylag könnyen összerittyenthettem volna egy mély, komolyan szakmainak tűnő elemzést-értékelést, hiszen nem kell ahhoz érteni, csak magabiztosan csoportosítani a szakszavak egy részhalmozását. Mi az amitől különleges lehetne? Ha sikerülne rávenni az orgonámat a koncertre, akkor lenne orgonakoncert is – de ilyen kora tavasszal még olyan zárkózott a drága. Van kép, van zene (a kiváló Aponia), és a tűznyelés nem az én műfajom, tehát a verbalitás irányába kell nyitnom. Az első ötletnek a Stand Up Comedy ugrott be. A művészet mindig a teljes skála felé sugárzott. Mondjuk tömegspektrométerrel kimutatták, hogy Michelangelo Buonarroti a stukkófestékébe nyers tojást kevert. Ezt az infot most megpróbálom meg másképpen tálalni.

Összefutott az agórán két negyvenéves művészfeleség.

- *Hallom hogy az urad még mindig nagy kujon! Hát otthon mennyi az annyi? – csipkelődik DaVinciné.*

- *Az? Ugyan! – legyint Michelangelóné – A stukkóiból bezzeg nem sajnálja a tojásait, de otthon nagyon fukarul bánik vele.*

A képek nagy része a műélvezeti körülmények függvényében átértelmezhető.

Nem mindegy, hogy hol a kép: egy középületen, egy lakás falán vagy esetleg ipari designként funkcionál; úgy mint bevásárlószatyor, bögre, párnahuzat, WC papír.

Ez persze sok mindenre is igaz lehet. Több cég azért vásárol meg egy-egy terméket (gyártási jogot), hogy azzal is csökkentse a konkurencia hatásosságát. Megveszem a Bex összest, és eldugom a spejzba. Az unokáimnak majd vagy jó lesz ez, vagy nem.

Egy kép mondandója lehet kemény, bántó – azaz célzatos. A lépcsőfordulóban lógó, apró emberkét diszlájkoló marok készülhetett volna egy agresszív csoportosulás megrendelésére a másik csoportosulás elleni médiakampányhoz. Csak az a hátulütője az ilyen képeknek, hogy ha jók, akkor visszaüthetnek, mert a mondanivaló az kilóg a keretből. Persze, ha nem veszem magamra, nem sértődöm meg, akkor nincs baj. Nem kell mindent megérteni. A tények gyakran illuzórikusak? Nem erről szól az értelmezés, a magyarázkodás, a statisztika, a művészet?

Tudják mi a különbség az itáliai és a németalföldi reneszánsz között monetáris szempontból? Az itáliai mesterek megrendelésre dolgoztak, a németalföldiek maguknak festettek, és aztán megpróbálták eladni. Mindkettő piacérzékeny technika, csak másképpen.

A Guernica temporálisan **egy** konkrét háborúhoz köthető, de ma a **minden** háború borzalmához asszociáljuk. Történelmi tény (vagy talán városi legenda, mivel anyámtól hallottam) Major Tamás 1956-os diszlájkolása a Szakszervezetek Székházának erkélyén. Az erkély alatt a kollégák (színészek) tömege, akik azt várták, hogy Major döntse el, hogy közülük ki léphet színpadra a későbbiekben és ki nem. Politikai alapon. Ettől függetlenül

Major nagy színész volt. És jó pár nagy színész (pl. Sinkovits) az ő döntése alapján került parkoló pályára.

Bex mostani képei mellett nem könnyű elaludni. Feltennem-e a hálószobám falára? Hát ... Attól függ, hogy milyen éjszakákra vágyom. Nem egy rózsaszín habos-babos anime. De miért kéne annak lennie? Nem ezt rendelte tőle az Élet!

Van az a kezes karmos madara. Na, ha az kerülne a design budi papírra, hát nem karmolnám, ha karmolna! Mármint ha 3D-ben. Mert ugye lehet egy kép egy D, két D, három D - ez többnyire illúzió. A mozgófilm, ami állóképek egymásutánja, a slágerlista, ami slágerek egymásutánja ... Azért sláger, mert a listán van, de azért van a listán mert sláger.. Hát igen. A művészetre is van több meghatározásunk. Arisztotelész (meghatározottan etikus és stílusos), Csehov (aminek ki kell jönnie), Andy Warhol (ami a művész annak szán), Paul Feyerabend (minden mehet, bármi elfogadható).

Szóval ezekre támaszkodva a második ötlet a rap lett. Például a Fluorral kiegészített Indigó utca nevű zenekar PontPontPont száma: kevés dallam sok szöveg, megoldhatónak tűnt az átdolgozása. A dal az Magyar Rádió 2 slágerlistáján volt már első, volt 19-edik, mikor hova kerül. Egy másik listán Fluor állandó kilencedik, ott ahol első Indigó Pista, ha ugyan ő rejtőzködik a Hélium nicknév alatt.

Tekintettel a közönségkedvelő, emberséges mivoltomra, csak az első szakaszt adom elő. A teljes anyag viszont megtekinthető a teaház honlapján a kiállítás megnyitójaként, egyéb link alatt.

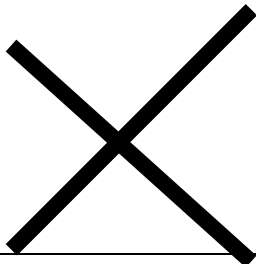
<http://www.euroastra.org/node/36219> Organikus élettér [Bexby (Bihari Beatrix-Renáta) grafikai kiállítása]

<http://bexby.uw.hu/> Bexby szerzői honlapja

Szövegátirat

Indigó utca + Fluor az MR2 Akusztikon

<http://www.zeneszoveg.hu/dalszoveg/50325/fluor-filigran/pontpontpont-zeneszoveg.html><http://www.youtube.com/watch?v=NIRHeVkj13w> MR2 Akusztik Indigó utca - Pont pont pont

Indigó Pista+Fluor Filigran: Pontpontpont -	***** BEX verzió *****
<p>Rap1: Pont, pont, pont, a történet végtelen Három pötty a levélen és ég veled Úgyis találkozunk még, az élet Melléd ültet a hátsó padba Hisz a magunkfajta mindig oda került Csak az örület keringett a kor körül Kicsi bolygók, kicsike pontok Pont akkor, pont te, pont ott Azt mondtad, azt hittük, ez örökké tart De az ezredik szeretleknél a kréta elkopott Majd pont, pont, pont Kicsöngettek és a világ elrabolta A műsort azért folytatjuk persze A szünet után visszanéz pár percre A szenvedély, a mai vendég Majd egyedül tovább minden, ahogy eddig</p>	<p>Rap1: Pont, pont, pont a helyzetem képtelen: kereteim kitöltve és még sem vagy énvelem. félnek a grafikus emlékfattyak bár pontosan írják le mindazt mit a világ a szemedbe hordott a mezőkön tengődő gizgatz. A valóság képtelen képe pont tóled, pont így, pont az. A szabad képzetek réme korlátlan szétfolyó katyvasz, vagy pont, pont, pont. A múltamba vájkálsz a szememen át, bár nem egyeztettem az origómat, te odatámasztod a ceruzád, és korlátlan látok kereteid között: a mindent mit érzel víziódat.</p>
<p>refrén: Kipróbálunk olyan dolgokat Ami szépnek látszik, de foltokat Hagy maga után és ez fojtogat Majd mindezt elnyeli egy torkolat A végső kérdésem az lenne Hogy mi maradt meg a szépből Azon a három ponton kívül Kiderül a tegnapelőtti részből</p>	<p>(„Ez így 98,7-osnak tűnik ...”)</p> <p>Kiderül a tegnapelőtti képből</p>
<p>ének: Együtt néztük a sorozatot, de nem is sejtjük a végét Ez egy átkozott bohózat, lefested egy új életed képét Nem mondasz nekem semmit, de én valamit mondanék Te nem lettél a szó, én meg nem lettem toldalék Már a varázsló is eltűnt, nem javított meg, látod Egy újabb szívtörés esetén a ragasztót te állod Még mindig szóltan vagy, de valamit én még mondok Nem hagyok neked itt semmit, csak ezt a három pontot</p>	<p>Száraz ágból kontyul a kereteid köze, a múlt csobbanása ijeszt, meg vonalaid íve, mióta a madárijesztő lépett fel a birodalmi trónra elfolyt kezében az idő, s a kobzok húrján a nóta.</p> <p>Egy tömbbe zárva feszeng a mű és az alkotó törzsét keresve tekereg Laokon s Michelangelo. Egy hexaéder oldal lehet egyszerűen kép, de másképp nézve három pontos valószínűség.</p>
refrén	
<p>rap2: Többé nem érdekel, ki mit mond Én leülök és pont pont pont Összekötök három csillagot, vagy többet Míg letről pókhálónak nem tűnnek Az égi szálak, a labirintus vége nálad Ha szeretnéd, hogy kiszálljak Csak vond meg a vállad és engedj tévedni még van időnk, azt hiszem, egy életnyi</p>	<p>rap2. Te nézel egy képet, mi a falból lop egy képnyi darabot – s én ott vagyok és megmagyarázom hogy mi a többlet mert a te képeiddel a világ több lett. Mert a falból hiány az nem komoly csak falból mondanám, hogy eszi a moly, hisz minden képességed képbe öntve képtelen ötleteket enged szabadon.</p>